

مسجد حضرت زینب (س) در محله تربیت به دست اهالی سروسامان گرفته است

چراغ مسجد، روشن به دست بانوان

مکان نما

مالی، قبض‌هایی درست کرده بود که شماره داشت. این قبض‌ها را خودش خانه به خانه و مغازه به مغازه می‌برد و برای ساخت مسجد پول جمع می‌کرد. البته که خیران بسیار کمک کردند. اما اولین جایی که ساخته شد، با بضاعت کم و کمک‌های اندک، زیرزمین مسجد بود. اولین نماز جماعت هم در یکی از روزهای نزدیک به میلاد بی بی زینب (س) برپا شد و به این ترتیب زینبیه منزل مهندس یک پسر، جای خود را به مسجد داد.

● برادرم اذان بگو

محمدرضا پوستچی از اهالی و فرهنگی بازنشسته است که یکی از دغدغه‌هایش برای این مسجد، نداشتن کانون فرهنگی بود. او با پیگیری‌های فراوان بالاخره توانست در سال ۱۳۹۲ کانون صابریین را زیر نظر اداره ارشاد اسلامی راه‌اندازی کند. این کانون در کنار راه‌اندازی کتابخانه و برپایی محافل علمی و فرهنگی و مباحث دینی چون حلقه‌های معرفت برای گروه سنی کودک و نوجوان، مسابقاتی به صورت دوره‌ای برای نوجوانان محله برگزار می‌کند. اما یکی از دستاوردهای مهم این کانون در ابتدای راه، برپایی مسابقات «برادرم اذان بگو» در سطح کشوری برای چهار سال بود که به گفته حاجی پوستچی نتایج درخشانی داشت؛ «سال اول چهارصد نفر در مسابقه شرکت کردند. سال آخر ۳ هزار و ۴۰۰ شرکت‌کننده داشتیم که از کشورهای عراق، افغانستان، سودان و... و اغلبشان دانشجویان جامعه المصطفی بودند.»

● زیرزمین رؤیایی

از در پشتی مسجد که وارد شوید، بعد از گذر از حیاط کوچک مسجد، سمت چپ راه به زیرزمین دارد. همان بخش از مسجد که اولین نماز جماعت بعد از افتتاح در آن برپا شد. در این زیرزمین، برای جذب کودکان و نوجوانان، برنامه‌های ویژه‌ای تدارک دیده شده است. البته این تغییر و تحولات از ایام دهه فجر سال قبل و با آمدن علی تبادکان برای جذب هر چه بیشتر نوجوانان محله صورت گرفته است. علی تبادکان می‌گوید: برای جذب کودکان و نوجوانان محله، زیرزمین مسجد را به وسایل بازی چون فوتبال دستی، دستگاه بازی پی‌اس ۴ و پی‌اس ۵، دستگاه بستنی‌ساز و... مجهز کردیم تا بتوانیم نوجوانان بیشتری را جذب مسجد کنیم.

البته به گفته مسئول پایگاه بسیج مسجد حضرت زینب (س)، استفاده از این محیط براساس امتیازی که کودک و نوجوان با حضور در مسجد و شرکت در حلقه‌های معرفت و سایر برنامه‌ها کسب می‌کند، رایگان خواهد بود.

فاطمه سیرجانی به خیابان آموزگار ۸۰ که وارد شوی، ساختمان دو طبقه آجری رنگی با پنجره‌های گنبدی شکل و کاشی‌های آبی لاجوری مزین به القاب الهی، توجهت را به خود جلب می‌کند. اینجا مسجد حضرت زینب (س) در محله تربیت است؛ مسجدی که حوالی سه دهه قبل به همت نخستین ساکنان محله بنا شد تا امروز به عنوان مهم‌ترین پایگاه اجتماع اهالی و برپایی نماز جماعت شناخته شود.

● قدم اول را مهندس یک پسر برداشت

یک ساعتی به نماز مغرب و عشا مانده است. قرامان باد و نفر از اعضای هیئت امناء و امام جماعت ظهر مسجد در طبقه دوم است. قرار است قدیمی‌های این محله و مسجد، ما را به اوایل دهه ۷۰ ببرند؛ زمانی که اینجا زمین رها شده‌ای بود و نماز جماعت ساکنان کوچه و مراسم دعای ندبه و کمیل را در زیرزمین چند خانه بالاتر برگزار می‌کردند.

مهدی رضایی، مسئول هیئت امناء مسجد است. او که از نوجوانی به این مکان رفت و آمد داشته، چون پدرش جزو نخستین اعضای هیئت امناء بوده است، می‌گوید: مساحت زمین مسجد هفتصد متر مربع و جزو «زمین شهری» با کاربری ساخت مسجد بود. اما تا سال‌ها بدون استفاده بود تا اینکه یکی از اهالی برای ساختن آستین همت را بالا زد.

رضایی از مرحوم سردار جانباز محمد علی یک پسر که همین یک ماه قبل به رحمت خدا رفته است، نام می‌برد؛ «مهندس عمیران خوانده و از سرداران سپاه بود. وقتی مهندس که از فعالان فرهنگی و مذهبی محله بود قدم اول را برداشت، بقیه اهالی و خیران هم پای کار آمدند و دو ساله مسجد ساخته شد.»

● قبض‌های بابرکت

رضایی که آن سال هانوجوان بود خاطرش هست تا قبل از ساخت مسجد و حتی تا زمان بهره‌برداری آن، زیرزمین خانه مهندس یک پسر، محل برپایی نمازها و مراسم مذهبی بود. محلی که زینبیه بود و بیشتر گردانندگان آن مراسم، خانم‌های محله بودند. او تعریف می‌کند: صفر تا صد کار ساخت مسجد را خود مهندس عهده‌دار شده بود. حتی برای جمع‌آوری کمک‌های

م. مهندس مهندس علی یک پسر

● بانوان خط‌شکن

همه جمع حاضر اذعان دارند که گردانندگان اصلی مسجد بانوان هستند، درست مثل زمانی که در زینبیه منزل مرحوم یک پسر همه کارها به دست بانوان محله انجام می‌شد. بالکن مسجد محل استقرار بانوان پایگاه بسیج خواران است. زهرا بوستانی که سال‌ها مسئول فرهنگی مسجد بوده و هفت سالی می‌شود که فرماندهی پایگاه به او محول شده است، درباره اقدامات این بخش می‌گوید: خوشبختانه بانوان محله در کارهای خیر همیشه پیش قدم بوده‌اند. از کمک به جمع‌آوری پول برای تهیه ماهانه کوسفند و قربانی برای نیازمندان تا تهیه جهیزیه و سیسمونی و تهیه بسته‌های معیشتی برای نیازمندان. طرح «آبروی محله»، ایده‌ای است که بانوان مسجدی و پایگاه بسیج برای پاسداشت مقام و منزلت شهدا و جانبازان طرح ریزی و اجرا کرده‌اند. در این طرح بانوان مسجدی ماهی یک بار به منزل شهید یا جانبازی از محله می‌روند. برگزاری حلقه‌های معرفت برای دختران خانم‌های نوجوان، مراسم اعتکاف، بازارچه‌های خوداشتغالی، جلسات مشاوره و... از دیگر برنامه‌های فرهنگی است که به همت بانوان مسجد حضرت زینب (س) اجرا می‌شود. آوای قرآن از بلندگوهای مسجد در فضا طنین انداز می‌شود. نزدیک شدن به وقت نماز، آمد و شد‌های بیشتر می‌شود. در گرگ و میش هوا بارش شدن نورافکن‌هایی که روی دیوار بالای قاب عکس شهدا جانمایی شده، جلوه مسجد محله دوچندان شده است؛ مسجدی که اگر چه بانی‌اش امروز در بین ما نیست، آثار قدم‌های خیرش پیش روی اهالی محله است. زینبیه‌ای که مسجد شد.

عکس: فاطمه جاهدی/شهرآرامش